YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
7 päivänä joulukuuta 1995 *

Asiassa C-449/93,

jonka Østre Landsret (Tanska) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Rockfon A/S

vastaan

Specialarbejderforbundet i Danmark, Søren Nielsenin ynnä muiden valtuuttamana

ennakkoratkaisun työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 17 päivänä helmikuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/129/ETY (EYVL L 48, s. 29) 1 artiklan tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward (esittelevä tuomari) sekä tuomarit P. Jann ja L. Sevón,

* Oikeudenkäyntikieli: tanska.

julkisasiamies: G. Cosmas,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, joita sille ovat esittäneet:

— Søren Nielsenin ynnä muiden valtuuttamana Specialarbejderforbundet i Danmark, asianajaja Jens B. Bjørst,

— Belgian hallitus, asiamiehenään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston avustava neuvonantaja Patrick Duray,

— Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään Assistant Treasury Solicitor John Collins,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamies Anders Christian Jessen ja tähän osastoon osoitettu kansallinen virkamies José Juste Ruiz,

ottaen huomioon käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Specialarbejderforbundet i Danmarkin esittämät huomautukset 11.5.1995 pidetyssä suullisessa käsittelyssä,

kuultuaan julkisasiamiehen 13.7.1995 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Østre Landsret on 16.11.1993 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 23.11.1993, esittänyt EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti ennakkoratkaisukysymyksen työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 17 päivänä helmikuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/129/ETY (EYVL L 48, s. 29, jäljempänä direktiivi) 1 artiklan tulkinnasta.

2 Tämä kysymys on esitetty Rockfon A/S: n ja Specialarbejderforbundet i Danmarkin (Tanskan erityistyöntekijöiden ammattiyhdistys, jäljempänä SID) välisessä oikeudenkäynnissä, joka koskee tiettyjen palkattujen työntekijöiden irtisanomista ilman direktiivissä esitettyjen neuvottelu- ja tiedonantamismenettelyjen noudattamista.

3 Direktiivin tavoitteena on antaa työntekijöille parempi suoja joukkovähentämistilanteessa. Joukkovähentämisten välttämiseksi tai rajoittamiseksi direktiivissä asetetaan siten työnantajalle erilaisia velvoitteita järjestää asianmukaisena ajankohtana neuvotteluja työntekijöiden ja heidän edustajiensa kanssa tai määrätään toimivaltaiset julkiset viranomaiset tietyissä tilanteissa puuttumaan asiaan.

4 Direktiivin 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään:

"1. Tässä direktiivissä:

a) 'joukkovähentämisellä' tarkoitetaan työnantajan toimeenpanemia irtisanomisia yhdestä tai useammasta syystä, joka ei liity yksittäisiin työntekijöihin, kun vähentäminen koskee jäsenvaltion valinnan mukaan määrää, joka on:

— joko 30 päivän aikana

1) vähintään 10 yrityksissä, jotka tavallisesti työllistävät enemmän kuin 20 mutta vähemmän kuin 100 työntekijää,

2) vähintään 10 prosenttia työntekijöistä yrityksissä, jotka tavallisesti työllistävät vähintään 100 mutta vähemmän kuin 300 työntekijää,

3) vähintään 30 yrityksissä, jotka tavallisesti työllistävät vähintään 300 työntekijää,

— tai 90 päivän aikana vähintään 20 kyseisen yrityksen tavallisesti työllistämien työntekijöiden määrästä riippumatta."

5 Direktiivi pantiin Tanskassa täytäntöön lov nr. 38 af 26 januar 1977 om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring -nimisellä lailla

(työnvälityksestä ja työttömyysvakuutuksesta annetun lain muuttamisesta 26.1.1977 annettu laki nro 38, jäljempänä työllisyyden edistämislaki), jota on useasti muutettu. Direktiivin 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan säännökset on saatettu osaksi Tanskan oikeusjärjestystä tämän lain 5 a luvussa, jonka 23 a pykälä, Tanskan valittua ensimmäisen vaihtoehdon, kuuluu seuraavasti:

— 23 a pykälän 1 momentti:

"Tätä lukua sovelletaan irtisanomisiin, jotka työnantaja toimeenpanee yhdestä tai useammasta syystä, joka ei liity yksittäisiin palkattuihin työntekijöihin, kun suunniteltu irtisanominen koskee määrää, joka on 30 päivän aikana:

1) vähintään 10 yrityksissä, jotka tavallisesti työllistävät enemmän kuin 20 mutta vähemmän kuin 100 työntekijää,

2) vähintään 10 prosenttia työntekijöistä yrityksissä, jotka tavallisesti työllistävät vähintään 100 mutta vähemmän kuin 300 työntekijää,

3) vähintään 30 yrityksissä, jotka tavallisesti työllistävät vähintään 300 työntekijää."

— 23 a pykälän 3 momentti:

"Työministeriö voi kansallisen työneuvoston kanssa neuvoteltuaan antaa 23 a pykälän 1 momentin mukaista palkattujen työntekijöiden määrän laskemista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja määritellä huomioon otettavat arviointiperusteet sen ratkaisemiseksi, onko kysymys yrityksestä tässä luvussa tarkoitetussa merkityksessä."

6 On syytä täsmentää, että niitä säännöksiä, joilla direktiivin 1 artiklan 1 kohta saatettiin osaksi Tanskan oikeusjärjestystä, ei ole muutettu toisiaan seuranneissa versioissa.

7 Työllisyyden edistämislain 102 a pykälän sanamuodon mukaan tiedonantamista ja neuvottelua koskevien määräysten rikkominen on sanktioitu sakolla, ja työnantajan on myönnettävä kyseisille palkatuille työntekijöille korvaus, joka vastaa heidän palkkaansa irtisanomista seuraavana 30 päivänä.

8 Työllisyyden edistämislain 23 a pykälän 3 momentin mukaisesti Tanskan työministeriö antoi yrityksen käsitteestä ja palkattujen työntekijöiden määrän laskemisesta joukkovähentämisten yhteydessä bekendtgørelse nr. 74 af 4 marts 1977: n (4.3.1977 annettu päätös nro 74).

9 Yrityksen käsite määritellään tämän päätöksen 2—4 pykälässä. Päätöksen 2 pykälän 1 momentissa säädetään seuraavaa:

"Lain 5 a luvun merkityksessä yrityksellä tarkoitetaan yksikköä, joka tuottaa, ostaa tai myy tavaroita tai palvelusuorituksia (esimerkiksi työpaja, tehdas, työmaa, myymälä, toimisto tai varasto) ja jolla on sellainen johto, joka voi itsenäisesti toteuttaa joukkovähentämisiä, lain 23 a pykälän 1 momentin merkityksessä."

10 On syytä täsmentää, että tämä päätös kumottiin myöhemmin, eli 1.12.1990, ja sen korvasi yrityksen käsitteestä ja palkattujen työntekijöiden määrän laskemisesta joukkovähentämistilanteessa annettu bekendtgørelse nr. 755 af 12 november 1990 (12.11.1990 annettu päätös nro 755). Tämän päätöksen 2 pykälän 1 momentissa on

yrityksen käsitettä koskeva seuraava säännös:

"Yrityksen käsite.

2 pykälä.

1. Lain 5 a luvun merkityksessä yrityksellä tarkoitetaan yksikköä, joka tuottaa, ostaa tai myy hyödykkeitä tai palveluita (esim. työpaja, tehdas, työmaa, myymälä, toimisto tai varasto) ja jolla on sellainen johto, joka voi itsenäisesti toteuttaa joukkovähentämisiä 23 a pykälän 1 momentin merkityksessä. Yksikköä, jonka toiminta on järjestetty tytäryhtiön muotoon osakeyhtiölain 2 pykälän ja rajavastuuyhtiölain 2 pykälän tarkoittamassa merkityksessä sekä muuta yksikköä, jolla on vastaava yhteys emoyhtiöön, on kuitenkin pidettävä yrityksenä 5 a luvun merkityksessä, vaikka tytäryhtiön johto ei voi itsenäisesti toteuttaa joukkovähentämisiä."

11 Rockfon A/S (jäljempänä Rockfon) on vuorivillasta valmistettavien eristysmateriaalien tuotantoa ja myyntiä harjoittava yhtiö. Se kuuluu monikansalliseen Rockwool-ryhmään, jonka palveluksessa vuonna 1989 oli yhteensä 5 300 työntekijää, joista 1 435 työskenteli Tanskassa.

12 Rockfon ja ryhmän kolme muuta tuotantoyhtiötä, eli Rockment A/S, Conrock A/S ja Rockwool A/S, jotka ovat myös sijoittautuneet Hedehuseniin (Tanska), käyttävät yhteistä henkilöstöpalveluyksikköä, joka vastaa työhönotosta ja irtisanomisista ja joka kuulu Rockwool A/S: ään. Neljään tuotantoyhtiöön sovellettavan irtisanomisia ja eroamisia koskevan vuoden 1985 tammikuun sisäisen ohjeen mukaisesti jokainen irtisanomispäätös oli tehtävä yhteistoiminnassa Rockwool

A/S:n henkilöstöpalveluyksikön kanssa. Yhteisymmärryksessä sen kanssa yksikön johtajat tekevät päätöksen niistä palkatuista työntekijöistä, joita mahdollinen irtisanominen tai siirto muihin yksiköihin koskee. Siinä tapauksessa, että useiden palkattujen työntekijöiden irtisanomista suunnitellaan työn puutteen vuoksi, yksikön johtajan on annettava tieto tästä kyseisen yksikön henkilöstön edustajalle ja varmistettava samanaikaisesti henkilöstöpalveluyksiköltä, että yhteisön kiintiöitä ei ylitetä.

13 Rockfon irtisanoi 10.—28.11.1989 24/25 henkilöä niistä 162 palkatusta työntekijästä, jotka olivat sen palveluksessa tuona aikana. Rockfon ei neuvotellut etukäteen kyseisten palkattujen työtekijöiden kanssa, eikä se myöskään antanut kirjallisesti tietoa irtisanomisista toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos Rockfon muodostaa itsessään "yrityksen", on selvää, että irtisanomiset toteutettiin noudattamatta niitä yhteistoimintaa koskevia määräyksiä, jotka on esitetty direktiivin täytäntöönpanevan työllisyyden edistämislain 5 a luvussa.

14 Näiden irtisanomisten seurauksena SID aloitti neljäntoista irtisanotun työntekijän valtuuttamana Rockfonia vastaan menettelyn, jossa se vaati korvauksen maksamista kansallisten joukkovähentämisiä koskevien säännösten rikkomisen vuoksi.

15 Asia saatettiin ensiksi työmarkkinakysymyksistä vastaavan sekakomitean käsiteltäväksi, joka 19.12.1989 antamassaan lausunnossaan katsoi, että Rockfon oli sellaisella tavalla osa suurempaa liikeyritystä, Rockwool-ryhmää, että Rockfonin palkattujen työntekijöiden irtisanomisia oli arvioitava niin kuin ne olisi toteuttanut yli 300 palkatun työntekijän liikeyritys. Sekakomitea katsoi siten, että Rockfon ei ollut rikkonut lakia, koska yli 300 palkatun työntekijän liikeyritysten osalta laissa asetettiin velvoite noudattaa tiedonantamista ja neuvotteluja koskevia menettelyjä vasta silloin, kun vähintään 30 palkattua työntekijää irtisanotaan 30 päivän aikana.

16 SID haki tähän päätökseen muutosta työvoimavirastossa, joka vahvisti sekakomitean lausunnon. Sen jälkeen SID nosti kanteen Rockfonia vastaan Byret i Tåstrupissa.

17 Byretissä käytävässä oikeudenkäynnissä Rockfon myönsi olevansa itsenäinen tuotantoa harjoittava liikeyritys vedoten kuitenkin siihen, ettei se ollut työllisyyden edistämislaissa ja edellä mainitussa päätöksessä nro 74 tarkoitetussa merkityksessä "yritys", koska työhönottoa ja irtisanomisasioita koskevat tehtävät oli uskottu toiselle saman ryhmän yhtiölle. Byretten i Tåstrup arvioi kuitenkin, että Rockwool-ryhmään perustetulla yhteisellä henkilöstöpalveluyksiköllä oli ainoastaan neuvoa-antava tehtävä ja että Rockfon oli toimivaltainen toteuttamaan itsenäisesti irtisanomisia. Koska Rockfon oli tuomioistuimen mukaan työllisyyden edistämislain tarkoittamassa merkityksessä "yritys", se määräsi 1.10.1992 antamallaan tuomiolla tämän lain 102 a pykälän 2 momentin perusteella Rockfonin maksamaan korvauksen kyseisille palkatuille työntekijöille tiedonantamista ja neuvottelua koskevien säännöksien rikkomisesta.

18 Rockfon valitti tuomiosta hakemalla muutosta Østre Landsretissä vaatien tuomion muuttamista edukseen. Toistaen ensimmäisessä oikeusasteessa esittämänsä Rockfon vetosi siihen, että sillä ei ollut sellaista johtoa, joka olisi voinut toteuttaa joukkovähentämisiä itsenäisesti ja että sen vuoksi se ei ollut työllisyyden edistämislaissa tarkoitetussa merkityksessä "yritys". Østre Landsretissä asianosaiset pyysivät asian siirtämistä yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

19 Koska työllisyyden edistämislailla pantiin direktiivi täytäntöön, ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin kysyy asiallisesti direktiivin 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun "yrityksen" käsitteen merkityksestä sellaisessa tapauksessa, josta pääasiassa on kysymys. Kansallinen tuomioistuin on sen vuoksi lykännyt toistaiseksi ratkaisun antamista ja esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Onko työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 17 päivänä helmikuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin

75/129/ETY 1 artiklassa esitettyjä säännöksiä tulkittava siinä merkityksessä, ettei niiden kanssa ole ristiriidassa se, että kaksi tai useampi liikeyritys, jotka ovat osa yritysryhmää ja joilla on keskinäisiä yhteyksiä, mutta joista yhdelläkään ei ole määräävää vaikutusvaltaa toiseen tai toisiin, perustavat yhteisen työhönottoa ja irtisanomisasioita käsittelevän palveluyksikön siten, että esimerkiksi irtisanomiset yhdessä tällaisessa liikeyrityksessä voidaan toteuttaa ainoastaan tämän palveluyksikön hyväksynnällä sillä seurauksella, että laskettaessa edellä mainitun direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa säädettyä palkattujen työntekijöiden määrää, on otettava huomioon palkattujen työntekijöiden kokonaismäärä kaikissa näissä liikeyrityksissä?"

20 Ennakkoratkaisukysymyksellään kansallinen tuomioistuin esittää kaksi eri kysymystä. Ensinnäkin se haluaa selvittää, onko direktiivin 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan kanssa ristiriidassa se, että kaksi tai useampi liikeyritys, jotka ovat osa yritysryhmää, perustavat yhteisen työhönottoa ja irtisanomisasioita käsittelevän palveluyksikön siten, että irtisanomiset yhdessä tällaisessa liikeyrityksessä voidaan toteuttaa ainoastaan tämän palveluyksikön hyväksynnällä. Toiseksi tuomioistuin kysyy sitä, onko tällaisissa olosuhteissa direktiivin 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa esitettyä käsitettä "yritys" tulkittava siinä merkityksessä, että sillä tarkoitetaan kaikkia liikeyrityksiä, jotka käyttävät tätä työhönoton tai irtisanomisasioiden palveluyksikköä vai onko sitä vastoin jokainen liikeyritys, jossa irtisanomisen kohteena olevat palkatut työntekijät tavallisesti työskentelevät, luokiteltava "yritykseksi".

21 Ennakkoratkaisukysymyksen ensimmäisestä osasta on riittävää todeta, että direktiivin tarkoituksena on yhdenmukaistaa ainoastaan osittain joukkovähentämistä koskevia menettelyjä ja että sen päämääränä ei ole rajoittaa liikeyritysten vapautta järjestää toimintansa ja henkilöstöpalvelunsa sillä tavalla, minkä ne katsovat eniten vastaavan tarpeitaan. Direktiivin 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritellään erityisesti joukkovähentämisen käsite, millä siten määritetään direktiivin soveltamisala, muuta siinä ei säädetä yhdestäkään säännöstä, joka koskisi liikeyritysten sisäistä toimintaa tai henkilöstöhallintoa.

22 Siten tältä osin ennakkoratkaisukysymyksen esittäneelle tuomioistuimelle on vastattava, että direktiivin 1 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava siinä merkityksessä, että sen kanssa ei ole ristiriidassa se, että kaksi tai useampi liikeyritys, jotka kuuluvat samaan yritysryhmään ja joilla on keskinäisiä yhteyksiä, mutta joista yhdelläkään ei ole määräävää vaikutusvaltaa toiseen tai toisiin, perustavat yhteisen työhönottoa ja irtisanomisasioita käsittelevän palveluyksikön siten, että erityisesti irtisanomiset yhdessä tällaisessa liikeyrityksessä voidaan toteuttaa ainoastaan tämän palveluyksikön hyväksynnällä.

23 Ennakkoratkaisukysymyksen toisesta osasta on ensinnäkin huomattava, että direktiivissä ei määritellä "yrityksen" käsitettä.

24 Rockfon vetoaa siihen, ettei sitä tässä tapauksessa ole pidettävä "yrityksenä" direktiivissä tarkoitetussa merkityksessä, koska sillä ei ole sellaista johtoa, joka voisi toteuttaa joukkovähentämiset itsenäisesti ja ettei se siten täytä päätöksessä nro 74 säädettyä edellytystä "yrityksen" muodostamiseksi. Rockfonin mukaan, silloin kun lasketaan direktiivin 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen työntekijöiden määrää, huomioon on otettava neljän yhtiön kaikki työntekijät eikä pelkästään sen omat työntekijät.

25 Tältä osin on huomattava, että "yrityksen" käsite direktiivin merkityksessä on yhteisön oikeuden käsite eikä tätä käsitettä voida määritellä viittaamalla jäsenvaltioiden lainsäädäntöihin.

26 Direktiivin eri kieliversioissa käytetään kysymyksessä olevan käsitteen ilmaisemiseksi jonkin verran toisistaan poikkeavia ilmauksia: englanninkielisessä "establishment", espanjankielisessä "centro de trabajo", hollanninkielisessä "plaatselijke eenheid", italiankielisessä "stabilimento", kreikankielisessä "επιχείρηση",

portugalinkielisessä "estabelecimento", ranskankielisessä "établissement", ruotsinkielisessä "arbetsplats", saksankielisessä "Betrieb", suomenkielisessä "yritys" ja tanskankielisessä "virksomhed".

27 Lisäksi, käytettyjen ilmaisujen vertailusta ilmenee, että niillä on erilaisia sivumerkityksiä eli: tapauskohtaisesti laitos, yritys, työkeskittymä, paikallisyksikkö tai työpaikka.

28 Asiassa 30/77, Bouchereau, 27.10.1977 annetusta tuomiosta (Kok. 1977, s. 1999, 14 kohta) ilmenee, että yhteisön säädöstekstien eri kieliversioita on tulkittava yhdenmukaisesti ja että sen vuoksi silloin, kun ne poikkeavat toisistaan, kyseistä säännöstä on tulkittava sen säädöksen systematiikan ja tarkoituksen perusteella, jonka osa säännös on.

29 Direktiivi hyväksyttiin ETY:n perustamissopimuksen 100 ja 117 artiklan perusteella, joista jälkimmäinen artikla liittyy jäsenvaltioiden tarpeeseen edistää työntekijöiden elin- ja työolojen kohentamista siten, että olojen yhtenäistäminen niitä kohennettaessa on mahdollista. Direktiivin ensimmäisestä perustelukappaleesta ilmenee, että sen tarkoituksena on nimenomaan antaa työntekijöille parempi suoja joukkovähentämistilanteessa.

30 Tältä osin voidaan tehdä kaksi huomiota. Ensinnäkin tämän käsitteen tulkinta Rockfonin suosittelemalla tavalla antaisi samaan ryhmään kuuluville yhtiöille mahdollisuuden pyrkiä, uskomalla irtisanomisia koskeva päätöksenteko erilliselle toimielimelle, vaikeuttamaan direktiivin soveltamista niihin. Tällä keinolla niiden olisi siten mahdollista välttää velvollisuus noudattaa tiettyjä työntekijöitä suojaavia menettelyjä ja merkittäviltä työntekijäryhmiltä voitaisiin viedä niiden oikeudet tiedonsaamiseen ja kuulluksi tulemiseen, jotka heille tavallisesti tämän direktiivin mukaisesti kuuluvat. Tällainen tulkinta on siten ilmeisesti yhteensoveltumaton direktiivin tarkoituksen kanssa.

31 Tämän lisäksi on huomattava, että yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että työsuhdetta luonnehtii olennaisesti se yhteys, joka vallitsee työntekijän ja sen liikeyrityksen osan välillä, johon hänet on osoitettu tehtäviensä suorittamista varten (asia 186/83, Botzen ym., tuomio 7.2.1985, Kok. 1985, s. 519, 15 kohta).

32 Siten direktiivin 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa esitettyä "yrityksen" käsitettä on tulkittava siinä merkityksessä, että se tarkoittaa olosuhteiden mukaan sitä yksikköä, johon irtisanottavat työntekijät on osoitettu tehtäviensä suorittamista varten. Vaikka kysymyksessä olevalla yksiköllä on johto, joka voi itsenäisesti toteuttaa joukkovähentämiset, tämä ei ole olennaista "yrityksen" käsitettä määriteltäessä.

33 Tätä tulkintaa vahvistaa se, että komission esittämässä alkuperäisessä direktiivi-ehdotuksessa käytettiin ilmaisua "liikeyritys" ("entreprise") ja että tämä käsite oli ehdotuksen 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määritelty tarkoittavan "paikallista työpaikkayksikköä". Neuvosto päätti ilmeisestikin kuitenkin korvata ilmaisun "liikeyritys" ilmaisulla "yritys" ("établissement"), minkä seurauksena ehdotukseen alunperin sisältynyt määritelmä poistettiin tarpeettomaksi arvioituna.

34 Ennakkoratkaisukysymyksen toiseen osaan on siten vastattava, että direktiivin 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa esitetyllä "yrityksen" käsitteellä on olosuhteiden mukaan ymmärrettävä tarkoitettavan sitä yksikköä, johon irtisanottavat työntekijät on osoitettu tehtäviensä suorittamista varten. Se, että kysymyksessä olevalla yksiköllä on johto, joka voi itsenäisesti toteuttaa joukkovähentämiset, ei ole olennaista "yrityksen" käsitettä määriteltäessä.

Oikeudenkäyntikulut

35 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselle ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut Østre Landsretin 16.11.1993 tekemällään päätöksellä esittämän kysymyksen seuraavasti:

1) Työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 17 päivänä helmikuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/129/ETY 1 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava siinä merkityksessä, että sen kanssa ei ole ristiriidassa se, että kaksi tai useampi liikeyritys, jotka kuuluvat samaan yritysryhmään ja joilla on keskinäisiä yhteyksiä, mutta joista yhdelläkään ei ole määräävää vaikutusvaltaa toiseen tai toisiin, perustavat yhteisen työhönottoa ja irtisanomisasioita käsittelevän palveluyksikön siten, että erityisesti irtisanomiset yhdessä tällaisessa liikeyrityksessä voidaan toteuttaa ainoastaan tämän palveluyksikön hyväksynnällä.

2) Edellä mainitun direktiivin 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa esitetyllä "yrityksen" käsitteellä on olosuhteiden mukaan ymmärrettävä tarkoitetta-

van sitä yksikköä, johon irtisanottavat työntekijät on osoitettu tehtäviensä suorittamista varten. Se, että kysymyksessä olevalla yksiköllä on johto, joka voi itsenäisesti toteuttaa joukkovähentämiset, ei ole olennaista "yrityksen" käsitettä määriteltäessä.

Edward Jann Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 7 päivänä joulukuuta 1995.

R. Grass
kirjaaja

D. A. O. Edward
ensimmäisen jaoston puheenjohtaja